

INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA SYLABUSU

Praktyczne informacje pomocne w posługiwaniu się wzorem Sylabusu obowiązującym na Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Informacje wstępne:

1. Sylabus to opis przedmiotu/modułu.
2. Sylabus jest przygotowany dla studiów I i II stopnia, może też - po pewnych modyfikacjach być wykorzystywany do studiów doktoranckich i studiów podyplomowych.
3. Pola tabeli wypełnia autor/koordynator programu danego przedmiotu/modułu. Każdy Sylabus powinien zostać zatwierdzony przez koordynatora (osobę odpowiedzialną za przedmiot), jednostkę organizacyjną i Komisję Programową kierunku studiów.
4. **Obowiązuje jeden Sylabus dla danego przedmiotu/modułu (objętego wspólną nazwą),** bez względu na liczbę osób prowadzących zajęcia oraz niezależnie od zróżnicowania form zajęć.
5. Akty prawne regulujące powstanie Sylabusu:

1.1. Regulacje zewnętrzne

- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 lipca 2019 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego (DZ. U. 2019 poz.1573).
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. 2018 poz. 1861).
- Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1668).

1.2. Regulacje wewnętrzne

- Zarządzenie nr 95/19 Rektora Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 12 listopada 2019 roku w sprawie ustalenia Uczelnianego Systemu Doskonalenia i Zapewnienia Jakości Kształcenia.
- Uchwała nr 133/2019 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 25 września 2019 roku w sprawie ustalenia programu studiów rozpoczynających się w roku akademickim 2019/2020 dla kierunków: fizjoterapia –jednolite studia magisterskie, fizjoterapia – studia II stopnia, pielęgniarstwo- studia I i II stopnia, położnictwo- studia I i II stopnia, ratownictwo medyczne – studia I stopnia, terapia zajęciowa - studia I stopnia, zdrowie publiczne - studia I i II stopnia.
- Uchwała nr 85/2019 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 26 czerwca 2019 roku w sprawie ustalenia Regulaminu potwierdzania efektów uczenia się.
- Uchwała nr 63/2019 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 29 maja 2019 w sprawie zmiany uchwały nr 41/2019 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2019 roku w sprawie ustalenia Wytycznych w zakresie dostosowania, ustalania i tworzenia programów studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu na rok akademicki 2019/2020.
- Uchwała nr 40/2019 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2019 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu Studiów Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.
- Uchwała nr 19/2019 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 20 marca 2019 roku w sprawie uchwalenia Statutu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

		Syllabus	
		Wydział / Kierunek / Specjalność WYDZIAŁ NAUK o ZDROWIU	
INFORMACJE OGÓLNE			
Studia (odpowiednie podkreślić) I stopnia - stacjonarne I stopnia - niestacjonarne II stopnia - stacjonarne II stopnia – niestacjonarne III stopnia - doktoranckie Podyplomowe			
Profil kształcenia (odpowiednie podkreślić): ogólnoakademicki, praktyczny			
Dyscyplina nauki (odpowiednie podkreślić): nauki medyczne, nauki o zdrowiu			
Nazwa przedmiotu/modułu (zgodnie z obowiązującym standardem kształcenia i/lub zatwierdzonym programem studiów).		Pole zawiera pełną nazwę przedmiotu w języku polskim zgodną z obowiązującym programem studiów i planem studiów na danym kierunku. Przedmiot, to zespół zajęć określonych wspólną nazwą, przewidzianych do realizacji w tym samym semestrze planu studiów, podlegających łącznej ocenie, któremu przypisano całkowitą liczbę punktów ECTS.	
Rok studiów		Semestr	
Kod przedmiotu wg standardu kształcenia		Wpisywany z planu studiów, matrycy (A, B, C lub D).	
Jednostka organizacyjna prowadząca zajęcia		Nazwa katedry/zakładu/kliniki (katedr/zakładów/klinik) realizujących dany przedmiot.	
Stopień/tytuł/nazwisko i imię osób realizujących przedmiot/moduł		Osoba odpowiedzialna za przedmiot/moduł: Osoba koordynująca opracowanie danego przedmiotu.	Wykaz osób prowadzących zajęcia: Nazwiska wszystkich osób prowadzących zajęcia z danego przedmiotu, bez względu na formę zajęć. Jako pierwsze wymienia się nazwisko osoby koordynującej opracowanie programu danego przedmiotu.
Przedmioty wprowadzające. Wymagania wstępne		Należy podać: - <u>wymagania formalne</u> , czyli nazwy przedmiotów, których wcześniejsze zaliczenie jest niezbędne do realizowania treści danego przedmiotu. - <u>wymagania wstępne</u> , czyli zakres wiadomości, umiejętności i kompetencji przydatnych do realizacji treści danego przedmiotu lub traktowanych jako niezbędne do jego realizacji. Określenie wymagań wstępnych pozwala studentowi, (który z różnych powodów nie spełnił wymagań formalnych) na ustalenie, jakie wiadomości, umiejętności i kompetencje powinien samodzielnie uzupełnić, by móc efektywnie uczestniczyć w zajęciach z danego przedmiotu.	
Punkty ECTS Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu tj. godziny kontaktowe z nauczycielem i samodzielna praca studenta. Nakład pracy studenta/Bilans punktów ECTS (1 punkt ECTS = 25 - 30 godzin nakładu pracy studenta).		Należy wpisać liczbę punktów ECTS należną dla danego przedmiotu (wpisywane z planu studiów, matrycy) <u>Punkty są przydzielone do przedmiotu</u> Liczba punktów ECTS jest ustalana dla przedmiotu i musi być dodatkowo podzielona na poszczególne formy zajęć, w jakich jest realizowany, co ułatwi oszacowanie nakładu pracy studenta. Punkty ECTS – punkty zdefiniowane w europejskim systemie akumulacji i transferu punktów zaliczeniowych jako miara średniego nakładu pracy studenta, niezbędnego do uzyskania zakładanych efektów kształcenia. Punkty ECTS określają jedynie nakład pracy studenta mierzony w czasie. Nie odzwierciedlają w żaden sposób statusu zajęć z danego przedmiotu, jego miejsca w programie i planie studiów, ani też prestiżu nauczyciela. Nakład pracy studenta Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów przedstawiany w godzinach oraz punktach ECTS. Obejmuje on wszystkie zajęcia w ramach studiów, niezbędne do osiągnięcia efektów uczenia się. Określany jest na podstawie godzin kontaktowych z nauczycielem i samodzielnej pracy studenta . Godziny kontaktowe z nauczycielem to np. udział w wykładach, w seminariach, zajęciach praktycznych, inne. Samodzielna praca studenta niewliczana do pensum dydaktycznego jednostki. <u>Prowadzący przedmiot dokonuje wstępnej oceny nakładu pracy studentów (liczby godzin przeznaczonych na dane formy aktywności).</u>	
		Całkowity nakład pracy studenta	Forma zaliczenia

Forma zajęć	Liczba godzin	ECTS	przedmiotu/modułu (odpowiednie podkreślić)
1. Wykłady			Egzamin
2. Seminaria			
3. Ćwiczenia			
4. Zajęcia praktyczne			Zaliczenie z oceną
5. Praktyki zawodowe/staże			Zaliczenie
6. E-learning			
7. Ogółem (godziny kontaktowe z nauczycielem)			
8. Samodzielna praca studenta -wpisać formę np.: <i>przygotowanie do seminariów, ćwiczeń, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów.</i>			
9. łączny nakład pracy studenta			
•			
Przewidywane efekty uczenia się studenta w kategorii wiedzy (W), umiejętności (U), kompetencji społecznych (K). <i>Efekty uczenia się określają, co student powinien wiedzieć, rozumieć i/lub potrafić zademonstrować po zakończeniu procesu kształcenia. Efekty uczenia się powinno się definiować wraz z odpowiednimi kryteriami oceny, które można stosować w celu sprawdzenia, czy przewidywane efekty uczenia się zostały osiągnięte. Efekty uczenia się wraz z kryteriami oceny określają wymagania, jakie należy spełnić, aby uzyskać punkty, natomiast podstawą wystawianych ocen są osiągnięcia na poziomie powyżej lub poniżej wymogów dotyczących przyznawania punktów.</i> <i>Programy studiów objęte standardami, muszą uwzględniać te standardy.</i>			
Symbol efektu uczenia się zgodnie z programem studiów	Przewidywane efekty uczenia się studenta (EU): wiedza (W), umiejętności (U), kompetencje społeczne (K).		
EU (W)1			
EU (U)1			
EU (K)1			
Treści programowe TP: opis przedmiotu wynikający z obowiązującego standardu kształcenia i/lub programu studiów zatwierdzonego przez Radę WNoZ. <i>W tym polu umieszcza się jasną i zwięzłą prezentację treści programowe realizowanych podczas zajęć, przy czym uwzględnia się podział na poszczególne formy zajęć, na przykład:</i> 1. <i>Problematyka wykładu</i> 2. <i>Problematyka, seminariów, ćwiczeń / zajęć praktycznych</i> <i>Prezentując treści programowe należy unikać nadmiernej ich detalizacji. Należy skupić się na problematyce czy zasadniczych zagadnieniach realizowanych podczas zajęć, stosownie do przypisanej przedmiotowi efektów uczenia się i liczby punktów ECTS.</i>			
Symbol treści	Opis treści programowych <i>Zawiera jasną i zwięzłą prezentację treści realizowanych podczas zajęć</i>	Forma realizacji treści programowych: np. wykład, seminaria, ćwiczenia, zajęcia praktyczne, praktyki zawodowe/staże, e- learning, samodzielna praca studenta	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol)
TP1		<i>Np. seminarium</i>	<i>Wpisujemy symbol efektu uczenia się z programu studiów (np. A.W1)</i>
TP2			
Metody dydaktyczne (sposób pracy nauczyciela, umożliwiający osiągnięcie celów kształcenia)		<i>Metody dydaktyczne, to celowo i systematycznie stosowane sposoby pracy nauczyciela ze studentami, zharmonizowane z celami, treściami i efektami uczenia się, które zapewniają studentom osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji (postaw) zdefiniowane dla danego modułu/przedmiotu</i> <i>Pole to zawiera informacje o sposobie pracy nauczyciela akademickiego ze studentami. Powiązana z nim lista metod ma tylko charakter pomocniczy, dlatego nie wyczerpuje wszystkich możliwych rozwiązań metodycznych i nie uwzględnia specyficznych sposobów organizacji środowiska dydaktycznego.</i> Szczegółowe informacje na temat metod nauczania (podkreślić właściwe): - <i>praca z tekstem, konsultacje, warsztaty, - pokaz, metoda laboratoryjna, metoda symulacyjna, metoda inscenizacji, debata, dyskusja, itp.</i> <i>Kształcenie na odległość (e-learning) synchroniczne lub asynchroniczne itp.</i> - <i>inne</i>	
Środki dydaktyczne wykorzystywane w procesie kształcenia		<i>To wszelkiego rodzaju przedmioty oddziałujące na zmysły studentów, których zadaniem jest ułatwienie poznawania rzeczywistości.</i> <u>Przykłady środków dydaktycznych (podkreślić właściwe):</u> <i>Tablica, przeźroczca, filmy, rysunki, schematy, plakaty, podręczniki, teksty dydaktyczne, pakiety edukacyjne, multimedialne programy komputerowe, komputery, fantomy/trenażery, preparaty, inne</i>	
Wykaz piśmiennictwa dla studenta			
Piśmiennictwo podstawowe do 4 pozycji		<i>Piśmiennictwo, które stanowi podstawę do przyswajania treści obowiązujących na danym przedmiocie. Jest wykorzystywana podczas prowadzenia zajęć oraz studiowana samodzielnie przez studenta.</i> 1. 2. 3.	

	4.		
Piśmiennictwo uzupełniające do 4 pozycji	Piśmiennictwo, która może być wykorzystane do uzupełniania treści programowych, jak również służy przyswojeniu wiedzy z tematów powiązanych z programem danego przedmiotu. 1. 2. 3. 4.		
Sposób oceny pracy studenta			
Typ oceny: diagnostyczne (D), formujące (F), podsumowujące (P)	Ocena diagnozująca i formująca prowadzona jest na początku zajęć i/lub w trakcie ich trwania. Daje podstawowe informacje dla nauczania i uczenia się określonego przedmiotu. Pomaga nauczycielowi ukierunkować nauczanie tak, aby uzyskać założone efekty kształcenia. Studentowi pomaga w uczeniu się. Ocena podsumowująca ma miejsce zwykle pod koniec modułu lub przedmiotu. Podsumowuje osiągnięte efekty kształcenia.		
Metody oceny np. test wiedzy, test umiejętności, studium przypadku, obserwacja dyskusji na zajęciach; obserwacja wykonywanych zadań, projekt.	Podkreślić właściwe: Ocenianie diagnozujące: wejściówki Ocenianie formujące: np. kolokwia obejmujące obszary tematyczne zajęć; obserwacja dyskusji na zajęciach; obserwacja wykonywanych zadań. Ocenianie podsumowujące: np. ocena pracy semestralnej, diagnoza indywidualnego przypadku, aktywność na zajęciach (aktywność na zajęciach nie może być jedyną metodą oceny).		
Kryteria oceny			
Ocena lokalna	Definicja lokalna	Ocena ECTS	Definicja ECTS
5	Bardzo dobry – znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje (93-100% opanowania W,U,K)	A	Celujący – wybitne osiągnięcia
4,5	Ponad dobry – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje (84-92% opanowania W,U,K)	B	Bardzo dobry – powyżej średniego standardu, z pewnymi błędami
4	Dobry – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje (77-83% opanowania W,U,K)	C	Dobry – generalnie solidna praca z szeregiem zauważalnych błędów
3,5	Dość dobry – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami (71-76 % opanowania W,U,K)	D	Zadowolający – zadowalający, ale ze znaczącymi błędami
3	Dostateczny – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami (60-70 % opanowania W,U,K)	E	Dostateczny – wyniki spełniają minimalne kryteria
2	Niedostateczny – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje (poniżej 60% opanowania W,U,K)	FX, F	Niedostateczny – podstawowe braki w opanowaniu materiału
Koordinator przedmiotu/modułu:	Adres jednostki, w której realizowany jest przedmiot, nr telefonu, e-mail: Data ostatniej aktualizacji sylabusu:.....		